

50
let

glasbene šole Šenart pod okriljem

*Konservatorija
za glasbo in balet
Maribor*

50 let

glasbene šole *Lenart* pod okriljem
Konzervatorija
za glasbo in balet
Maribor

Izdal: Konzervatorij za glasbo in balet Maribor

Zanj: Helena Meško

Uredili: Irena Košmerl Leš in Nina Bošnjak

Jezikovni pregled: Tanja Brčić Petek

Fotografije: arhiv Konzervatorija Maribor, Boris B. Voglar, Tiberiu Marta,
Maksimiljan Krautič

Oblikovanje: ArMa, digitalni tisk

Tisk: ArMa, digitalni tisk

Naklada: 400

Maribor, 2014

3. in 4. razred baletnega oddelka

Pihalni orkester PŠ Lenart

Učenci glasbene pripravnice

Anja Krautič

Peter Markoli

***Dragi mladi glasbeniki, profesorce, profesorji,
glasbeni ustvarjalci!***

Nekaj besed

Spomini

Slavnostni koncert

Si lahko zamislite življenje brez glasbe? Če ne bi bilo glasbe, bi njeno mesto zapolnili tišina, neprijetni zvoki, morda neprijazne besede. Na srečo je človek s svojo ustvarjalnostjo premagal tišino, tako da nam glasba plemeniti duha in odkriva nova obzorja. Ludwig van Beethoven je dejal, da glasba lahko spremeni svet.

V Domačih novicah smo 27. maja 1961 lahko prebrali: »Prijetno so bili Lenartčani presenečeni, ko so se pred nedavnim predstavili gojenci glasbene šole iz Lenarta, ki že deseto leto gojijo glasbeno umetnost. V glasbeni produkciji so sodelovali harmonikarji in godba na pihala. Poleg tega so gojenci zaigrali tudi nekaj težkih skladb na klavir. Predstavili so se tudi mladi tamburaši.« Šolo je takrat obiskovalo 60 učencev. Samostojna glasbena šola Lenart je bila leta 1964 ukinjena in je postala dislocirani oddelek takratne Srenje glasbene šole Maribor, kar pomeni tudi novo obdobje v razvoju glasbenega šolstva v Lenartu.

Lenarska glasbena šola se je selila v različne stavbe, nekatere so bile neprijazne, vendar so se dejavnosti razvijale, kvaliteta dela je napredovala, kajti vsebino dajejo šoli talentirani in radoživi učenci ter ustvarjalni učitelji, ki se zavedajo pomena in poslanstva svojega poklica in delo opravljajo tankočutno, predano, spodbujajo in razvijajo nadarjenost učencev.

V Občini Lenart se zavedamo pomena pouka glasbe, inštrumentov in baleta za širše okolje, zato so se dejavnosti glasbene šole pred desetimi leti preselile v nove, sodobno opremljene prostore, kar je učiteljem in učencem dalo nov ustvarjalni polet, tako da smo pred petimi leti uredili tudi novo baletno dvorano.

V letošnjem šolskem letu je v šolo vpisanih 290 otrok. Izvajajo

naslednje programe: program glasbene pripravnice, program plesne pripravnice, balet, komorno in ansambelsko igro, pihalni orkester in glasbeni program, ki zajema naslednje inštrumente: klavir, harmoniko, kitaro, flavto, kljunasto flavto, obo, klarinet, saksofon, trobento, nizka konična trobila in violino. Pod okriljem podružnične glasbene šole Lenart deluje še dislocirani oddelek glasbene šole Cerkvenjak, ki ga obiskuje 45 otrok.

Konservatorij za glasbo in balet Maribor, Podružnična šola Lenart je nepogrešljiva v našem okolju in bogati kulturni utrip v občini Lenart. Vsako leto priredijo najmanj šest večjih projektnih koncertov v Domu kulture Lenart. Učenci glasbene in baletne šole Lenart z nastopi obogatijo kulturne in druge javne prireditve v občini, sodelujejo z okoliškimi šolami in vrtci. Pihalni orkester izvaja koncerte v SNG Maribor in na Festivalu Lent, učenci baletnega oddelka se vsako leto predstavijo v Veliki dvorani SNG Maribor. Na regijskih, državnih in mednarodnih tekmovanjih dosegajo učenci vrhunske uspehe.

Vrsta sedanjih profesorjev je obiskovala lenarško glasbeno šolo, precej nekdanjih učencev nadaljuje študij glasbe, ne le v Sloveniji tudi v tujini. Mnogi bivši učenci se poklicno ukvarjajo z glasbo. Pomen lenarške glasbene šole je tudi v tem, da so v njej glasbeno znanje usvojili mnogi glasbeniki, kar je prispevalo k širjenju glasbene ustvarjalnosti, nastal je pihalni orkester in druge glasbene skupine. Vsi koncerti in prireditve, ki jih za javnost pripravljajo učenci in učitelji glasbene šole Lenart so vrhunsko izvedeni, v umetniškem, glasbenem, in scenskem smislu. Glasbena šola Lenart veliko prispeva k dvigu ravni kulturne ustvarjalnosti in h kakovosti kulturnih prireditv v Slovenskih goricah.

Ne le podajanje strokovnega znanja, ampak tudi vzgoja za lepo, dobro in plemenito je poslanstvo, ki ga izpolnjuje Glasbena šola

Lenart. Delovanje šole je prepoznavno po kakovostnem in odličnem izobraževalnem ter pedagoškem delu, ki presega redne šolske programe. Šola je z mnogimi in zelo uspešnimi nastopi posameznikov ter orkestrskih, komornih in baletnih zasedb, z odmevnimi koncerti in prireditvami, priznanji na regijskih, državnih in mednarodnih tekmovanjih predvsem pa izredno kakovostnim in inovativnim delom doseglja zavidljivo raven.

Ves čas delovanja glasbena šola Lenart veliko prispeva k razvoju glasbenega izobraževanja in visoki ravni glasbene ustvarjalnosti ter bogati kulturno dogajanje na območju Slovenskih goric. Približa nam svet umetnosti, poustvarja in podoživi delo človekovega duha, ujeto in zapisano v notah.

Ob visokem jubileju Konservatorija za glasbo in balet Maribor, Podružnične šole Lenart, učencem, učiteljem in vodstvu šole iskreno čestitam, želim obilo ustvarjalnih in vznemirljivih popotovanj po brezmejnih glasbenih svetovih, v veselje vseh, ki imajo radi lepo in dobro.

Lenart, v novembru 2014

*mag. Janez Kramberger, dr. vet. med.
župan Občine Lenart*

Ob jubileju.

Razmišljam o glasbenem šolstvu, o naši šoli, o glasbi, baletu, o učiteljih, ki desetletja dolgo vzugajajo mlade talentirane otroke in jih, mnoge, usmerjajo tudi na poklicno pot glasbenika ali baletnega plesalca. Aktualni trenutek ni najbolj primeren za iskanje besed ob jubileju, 50-letnici delovanja glasbene šole v Lenartu, današnji podružnični šoli s preko 300 učenci. Ali pa mogoče je, navkljub vsakodnevnim novicam o tem, da je glasbeno šolstvo prevelik luksuz, da bi ga država financirala v dosedanjem okviru.

V Mariboru je bila takoj po koncu 2. svetovne vojne, še v maju 1945, ustanovljena Državna glasbena in srednja glasbena šola in dvajset let kasneje se ji kot dislocirani oddelek pridružila glasbena šola iz Lenarta. V petdesetih letih se je vsako leto znova potrjevala pravilnost te odločitve, saj se je oddelek razvijal, rastel tako številčno kot kvalitetno, danes je to sodobna šola z izvrstno usposobljenimi učitelji in ugledom v ožjem in širšem okolju.

Vzgoja in izobraževanje na glasbeno-plesnem področju spodbujata razvoj ustvarjalnih sposobnosti otrok, opogumljata učence, da eksperimentirajo, se izražajo, sodelujejo z drugimi, rešujejo probleme in prevzemajo pobude. Naši učenci so bolj samozavestni, lažje se soočajo z izzivi odraščanja. Predvsem pa veliko prispevajo h kulturni in k obči identiteti naroda.

Francoski filozof in pisatelj 20. stoletja, Albert Camus, je nekje zapisal, da je največja zvestoba preteklosti v tem, da posvetimo ves čas sedanjosti. To počnemo in bomo, verjamem v to, počeli še dolga desetletja. In, iskreno upam, da bodo tudi tisti, ki bodo prišli za nami, enako ponosni na dosežke in prehojeno pot, kot smo mi na minulih 50 let.

Helena Meško, ravnateljica

Spominjam se ...

leta 1977, ko sem prvič stopila v zatohlo, a vendar prijetno sobico glasbene šole v zaodruju Kulturnega doma Lenart. Še danes lahko v spomin prikličem vonj po plinski peči, ki je s toploto obdajala prostor in prelep, barvni pianino, ki mi je bil kot majhni deklici nadvse všeč. Bil je obarvan belo, na čelni strani pa oblepljen s pisanim rožnim vzorcem. Sicer star, a z malo spretnosti in domišljije predelan tako, da je bil sprejemljiv za pouk klavirja, pa še dopadljiv otrokom.

Od takrat je minilo celih 40 let, a moja življenjska pot se še vedno tesno prepleta z glasbeno šolo v Lenartu. V drugi vlogi, pod čisto drugimi pogoji, a še vedno predana glasbi, svojim učencem, šoli, sodelavcem ...

Če si v učiteljskem poklicu srečen, če ga opravljaš z ljubeznijo, če je na vrh prepojen še z glasbo, otroki, ljudmi, s katerimi imaš iste ali vsaj podobne cilje, potem veš, da se je življenje utirilo na najlepši možen način.

S trdim delom, predanostjo učiteljev, ki sooblikujejo glasbeno šolo v Lenartu in naših otrok smo postali v našem kraju in širši okolici prepoznavni ter dosegli sloves, ki ga imamo danes. Naša vizija je dvigovanje nivoja znanja ter težnja otrokom in staršem ponuditi najbolje, kar znamo in zmoremo. Zavedajoč se, da nam je dano in naloženo, da s svojim trudom in delom dajemo pomemben prispevek današnji družbi, težimo k še boljšemu in lepšemu.

Vemo, da zmoremo in upamo, da nam bodo dovolili hoditi po tej naši, jasno začrtani poti.

Irena Košmerl Leš, pomočnica ravnateljice – vodja PŠ Lenart

Življenje teče po čudno zavitih poteh ...

Glasbeno šolstvo se je na Slovenskem po drugi svetovni vojni sicer razširjalo in pognalo korenine tudi v trških krajih, kljub temu pa za večino nadarjenih otrok v podeželskem okolju ni bilo dosegljivo. Tako kot na drugih področjih je tudi razmah glasbenih šol potekal v soodvisnosti izobraževalnega sistema in sposobnosti posameznih akterjev. Kot kaže zgodovina, Lenart pri tem ni bil izjema. Po prvem zamahu v petdesetih letih, ki je kdove zakaj usahnil, so v šestdesetih nastopili boljši čas – ali pa bolj trdoživi in prodorni učitelji. Neva Purgaj in Alojz Peserl, kot vodilna pedagoga in organizatorja pouka na novoustanovljeni lenarški glasbeni šoli, sta zmogla premagati vse ovire in postavila temelje glasbenega šolstva na širšem lenarškem območju, ki se je iz leta v leto utrjevalo in želo uspehe. S ponosom lahko povem, da sta bila oba tudi moja prva učitelja klavirja oziroma harmonike in gotovo dovolj vplivna, da je glasbena šola postala del mojega vsakdana. V časih, ko je bil glavno prevozno sredstvo avtobus, pot devetletnega otroka s kovčkom osemdeset basne harmonike iz Trojice do »stare« osnovne šole v Lenartu, ni bila enostavna. Ker pa je bil tovariš Peserl priljuden in dober učitelj, so bile vse ovire premagljive. Harmonika mi očitno ni bila usojena, saj so me kmalu usmerili h klavirju in dve leti sem igrala oba instrumenta. Z gospo Purgaj, ki sem jo sicer poznala in cenila kot uspešno zborovodkinjo, sva se pol leta prebijali skozi klavirsko šolo Bauerja, ki je nisem preveč marala, precej ljubše so mi bile slovenske ljudske pesmice v priredbah Josipa Pavčiča. Spomini na prve klavirske ure so tesno prepleteni z domaćim vadenjem, ki je sicer potekalo na sosedovem »ta pravem« klavirju, a v nezakurjeni sobi. Ledeno mrzle roke še danes povezujem s temi izkušnjami. Na srečo se je kmalu obrnilo na bolje: domači župnik, p. Pavlin, je imel v svoji sobi

klavir in tam sem bila vedno dobrodošla. Nekaj časa je z njim bivala sestra, ki mi je pri prvih pianističnih korakih pogosto pomagala. Šele mnogo kasneje sem izvedela, da je bil p. Pavlin odlično šolan glasbenik, njegova sestra pa znana opera pevka, Valerija Heybal. Ko je jeseni 1970 prišla na lenarško šolo Majda Jecelj, sem postala njena učenka. S svojo karizmo je zaznamovala že prvo srečanje, ko je v klavirsko sobo v »stari« šoli privršala v vpadijivo lepi rožnati obleki z naborki. Takšnih lepih oblačil nisem bila vajena. Od prvega dne sem čutila njen avtoritet in visoke cilje. Čeprav nisem bila med najbolj nadarjenimi in tudi ne vzorno vestna, sem z leti očitno dovolj napredovala, da sem bila v očeh učiteljev primerna za pripravnico za srednjo glasbeno šolo. Če me spomin ne vara, sva z Judito Caf pri tovarišu Tonetu Žuraju prav zato imeli individualne ure solfeggia. Judita je v mojih očeh posebno izstopala pri ritmičnih vajah, ki jih je dobro obvladala in značilno – po učiteljsko – gestikulirala. Gotovo je dobra učiteljica. Gospa Jecelj je bila med najvplivnejšimi učitelji mojega življenja – zavestno me je usmerjala v glasbeni poklic in zanj navdušila tudi moje starše. Danes jo razumem z več plati, posebno z vidika vodje glasbene šole, za katerega je prizadevanje k vpisu učencev v srednjo šolo povsem naravno. Sama sem bila pred poklicno izbiro malce zmedena, saj sem bila s strani osnovnošolskih učiteljev deležna različnih spodbud in večina mi ni namenila glasbenega poklica. Temu naj bi pritrjevali tudi neke vrste poklicni testi, ki so mi med drugim »prerokovali« znanstveno pot. Življenje teče po čudno zavitih poteh: moje se je usmerilo k študiju glasbe in učiteljevanju, pa vendar se je na določeni stopnji prepletlo z znanostjo, za kar sem mu neizmerno hvaležna.

dr. Darja Koter

Od skromnih začetkov do abrahama ...

Harmonikarski orkester pod vodstvom Alojza Pesarla, maj 1972

Narod, ki želi ostati, mora peti in igrati, pravi stari rek. In narod si je že zeljal ustvarjalnega glasbenega utripa, da bi se mladež lahko izobraževala in svoj čas koristno porabila. Nedvomno je prav ta goreča želja občanov, naj se organizira poučevanje glasbe in glasbenih inštrumentov, naletela na plodna tla in botrovala ustanovitvi nižjega glasbenega tečaja pri Kulturno-umetniškem društvu Radko Smiljan Lenart. Tedaj se je v kraju pričelo prebujati oziroma oživljati kulturno in glasbeno življenje. Tako se zgodovina glasbene vzgoje v Lenartu piše vse od decembra leta 1951, ko je bilo v glasbeni pouk vpeto 36 otrok. Glasbena dejavnost je uspešno razširjala svoje delovanje in spomladis leta 1953 so uvedli Glasbeni otroški vrtec, kmalu zatem so začeli poučevati klavirsko harmoniko. Na pobudo kulturnih delavcev in glasbenih zanesenjakov je bila glasbena dejavnost do leta 1956 izjemna; od ustanovljenega salonskega orkestra, tamburaškega zbora in godbe na pihala. Kljub uspehom, ki jih je žela glasbena dejavnost tečaja, so zvoki inštrumentov še istega leta potihnili. Nekajletno kontinuirano delo je zaspalo za naslednjih osem let, saj prizadavanja za obuditev niso obrodila sadov.

Nov ustvarjalni duh je zavel leta 1962, ko je Neva Purgaj v Lenartu pričela poučevati klavir in nauk o glasbi. V letu 1964 se je na pobudo ravnatelja Centra za glasbeno vzgojo Maribor, Vlada Goloba, samostojna glasbena šola priključila k omenjeni vzgojno-izobraževalni instituciji in pričela delovati kot dislocirani oddelek v prostorih stare Osnovne šole Lenart pri cerkvi. Vse odtlej pa do današnjih dni je glasbeni oddelek kontinuirano deloval, inštrumenti pa niso nikdar več potihnili. Sicer je bil začetek zaradi težav s prostorom in pomanjkanjem inštrumentov zelo težak, vendar je močna želja po glasbenem izobraževanju prevladala.

Tako je poleg klavirskega pričel delovati še razred harmonike. Poučeval jo je Alojz Peserl, ki je bil hkrati tudi vodja dislociranega oddelka. Klavir je še naprej poučevala Neva Purgaj, v šolskem letu 1970/71 pa je klavirski oddelek prevzela Majda Jecelj. V šolskem letu 1971/72 je pouk kitare in nauka o glasbi začela poučevati Marija Dukarič.

Nov mejnik pomeni leto 1975, ko je šola pridobila nekaj novih strokovnih moči. Poslej so otroci svoje glasbeno znanje bogatili še pri pouku trobil pri Božidarju Cvetrežniku in pihal pri Vitomilu Prelu. Leta 1977 je bilo vpisanih že nekaj čez štirideset učencev, vodenje oddelka pa je prevzela Majda Jecelj. Tedaj se je glasbena šola preselila v prostore Kulturnega doma v Lenartu. Že leta 1977 je bil na pobudo Božidarja Cvetrežnika ustanovljen šolski pihalni orkester. Njegova kvaliteta in delovanje sta rasla in se širila iz leta v leto. Postal je zelo priljubljen, prijel se ga je celo vzdevek »Lenart – grajska filharmonija«, saj je nastopal na vseh pomembnejših prireditvah v Lenartu in tudi drugod. Zelo uspešen je bil tudi harmonikarski orkester pod vodstvom Alojza Peserla. V začetku 80. let je bilo v lenarško šolo vpisanih že več kot sedemdeset učencev, pouk pa se je odvijal na različnih lokacijah in prostorih OŠ Lenart. Leta 1980 je Majda Jecelj postala ravnateljica Srednje glasbene in baletne šole in za vodjo oddelka v Lenartu je bil ponovno imenovan Alojz Peserl, ki je nalogo vodje predano opravljal vse do upokojitve leta 2000. Medtem se je menjalo tudi vodstvo šole v Mariboru. Od leta 1992 do 1996 je šolo vodila Zorana Cotić, nato je naloge ravnatelja celotnega zavoda trinajst let vestno opravljal Anton Gorjanc. Vodstvo oddelka v Lenartu je prevzela Irena Košmerl Leš.

V šolskem letu 2003/04 je na novo zaživel plesni oddelek s poukom sodobnega plesa, ki se je odvijal v prostorih Kulturnega doma Lenart. Od začetkov delovanja v skoraj nemogočih prostorih, brez

inventarja in inštrumentov je bilo glasbeni šoli nujno potrebno zagotoviti ustrezne prostore. Tako se je kolo zgodovine znova zavrtelo in v šolskem letu 2004/05 je šola dobila svoj domicil na Trgu osvoboditve 7, kjer deluje še danes. S tem se je nehalo obdobje velike prostorske stiske in slabo opremljenih prostorov, kjer so zvoki posameznih glasbil preko tankih sten ali starih vrat prodirali v sosednje učilnice ter oteževali pouk. Prvič kvalitetno in namensko, akustično opremljeni prostori so prinesli zadovoljstvo. Z zagotovljenimi delovnimi pogoji se je okreplil delovni elan, ki je kmalu obrodil nove sadove. V tem letu beležimo še druge mejnike. Pomembno vsebinsko se je dopolnil oddelek za pihala, saj se je na novo uvedel pouk flavte in oboe. Številni uspešni nastopi, sodelovanje na prireditvah in revijah, ki so odmevali po slovenjegoriškem prostoru, so botrovali vedno večjemu zanimanju za glasbeno šolo. Pomemben prispevek tudi pomeni novo ustanovljeni oddelek v Cerkvenjaku. V tem šolskem letu je bilo v glasbeno šolo in glasbeno pripravnico vpisanih okrog 200 učencev, obiskovali pa so jo otroci iz vseh krajev občine Lenart in tudi iz sosednjih občin. Novembra leta 2004 je bil na proslavi ob prazniku Občine Lenart glasbeni šoli podeljen srebrni grb Občine Lenart za več desetletno neprekinjeno delovanje na področju kulture v občini Lenart.

Leta 2009 je vodenje celotnega zavoda prevzela Helena Meško. V šolskem letu 2009/10 so se pogoji dela, tudi z estetske plati, še izboljšali. Moči za otvoritev baletne dvorane ter dvorane za nastope strnili šola in Občina Lenart, ki je projekt tudi financirala. V letu 2010 je šola postala Konservatorij za glasbo in balet Maribor, doslej dislocirani oddelek v Lenartu pa Podružnična glasbena in baletna šola z dislociranim oddelkom v Cerkvenjaku. Vodja oddelka Irena Košmerl Leš je dobila status pomočnice ravnateljice. S tem sovpada tudi širitev in odprtje novega oddelka za violino, znova pa je zaživilo orkestrsko muziciranje.

Kronologija

Podružnična šola Lenart se je vsa leta uspešno uveljavljala v svojem okolju in tudi izven njega. Tako so se učenci redno udeleževali regijskih in državnih tekmovanj ter tekmovanj v tujini, kjer so mnogi dosegli zavidljive rezultate. Prav tako so mnogi nadarjeni glasbeniki, ki so v svet glasbe zakorakali prav v glasbeni in baletni šoli v Lenartu, postali priznani glasbeni ustvarjalci ter poustvarjalci. Med njimi je tudi večina sedanjih pedagogov, ki kalijo mladi glasbeni up in ga usmerja v nadaljevanje šolanja.

V jubilejnem letu šolo obiskuje okoli 300 učencev. Z zavidljivimi nastopi pa se lahko pohvalijo solisti, komorne skupine in pihalni orkester. Učitelji in učenci sodelujejo z domala vsemi organizacijami in društvji v Lenartu in tudi širše ter si prizadevajo ohranjati bogato tradicijo glasbenega ustvarjanja.

V nenehnem hitenju in iskanju bližnjic, ki zaznamuje sodobni čas, je poslanstvo Konservatorija za glasbo in balet Maribor in Podružnične glasbene in baletne šole Lenart toliko bolj dragoceno. Skozi sistematično šolanje od predšolske dobe do mature učenci pridobivajo kakovostno znanje in veščine, koncertne izkušnje, razvijajo svojo ustvarjalnost, učijo se javnega nastopanja, socialnih veščin, sodelovanja, kritičnosti, samostojnosti, samoiniciativnosti in solidarnosti; razumevanja pomena kulturne dediščine, spoznavanja kulturne raznolikosti, se izražati in razvijati osebno in umetniško identiteto. Delo Konservatorija Maribor s podružničnimi šolami in z dislociranimi oddelki je usmerjeno v prihodnost, Evropo in svet, saj govorice glasbene in plesne umetnosti ne omejujejo ne jezikovne niti katere koli druge ovire.

mag. Anja Gral

50 let neprekinjenega glasbenega delovanja glasbene šole Lenart pod okriljem Konservatorija za glasbo in balet Maribor	2014
Preimenovanje v Podružnično šolo Konservatorija Maribor z dislociranim oddelkom v Cerkvenjaku in oživitev pihalnega orkeстра	2010
Otvoritev baletne dvorane	šolsko leto 2009/10
Ustanovitev dislociranega oddelka v Cerkvenjaku	šolsko leto 2008/09
Preselitev v lastne prostore na sedanje lokacijo, odlikovanje s srebrnim grbom Občine Lenart za večletno kontinuirano delovanje na kulturnem področju	šolsko leto 2004/05
Uvedba plesnega oddelka	šolsko leto 2003/04
Selitev v prostore OŠ Lenart	v začetku 80. let
Selitev iz OŠ v Kulturni dom Lenart	1977
Ustanovitev trobilnega, pihalenga in kitarskega oddelka	1975
Priklicitev samostojneglasbene šole Lenart kCentru za glasbeno vzgojo Maribor, uvedba pouka harmonike	1964
Pouk klavirja v samostojni glasbeni šoli Lenart	1962
Glasbeni molk	1956 –1961
Ustanovitev tamburaškega zbora in godbe na pihala	1955
Ustanovitev salonskega orkestra	1954
Uvedba glasbenega otroškega vrtca, začetek pouka harmonike	1953
Ustanovitev Nižjega glasbenega tečaja pri KUD Radko Smiljan	1951

Oddelki mariborske srednje glasbene in baletne šole v Lenartu obiskuje kar 170 otrok

Čez leto vendarle preselitev?

Droga, la cui esistenza è stata allontanata per un tempo così lungo, non ha potuto essere dimenticata. La sua memoria ha sopravvissuto, e non solo nei libri, ma anche nei discorsi di molti uomini politici, che hanno voluto ricordare il suo nome. Il più famoso di questi è stato il generale Giuseppe Garibaldi, che nel suo discorso di Palermo, il 10 settembre 1860, disse: «...ma se mai si dovesse ricordare il nome di un italiano, ricordate sempre il nome di Giacomo Matteotti».

V. L'assalto di Pavia. — La battaglia di Pavia fu un gran disastro per l'Impero e per l'Imperatore, ma non per il suo esercito. Il colosso piuttosto che la crosta di gelo che aveva preso a proteggere l'imperatore, si è rotto, del tutto o quasi, come un vaso di cristallo. «Vorrei», ha detto l'imperatore, «che mi lasciassero morire qui, perché non ho più nulla da vivere». Ma non è vero. Ha ancora molto da vivere, se vuole sopravvivere al proprio destino, che sarà di essere costretto a fuggire, e di essere costretto a farlo in disordine, nella più grande confusione.

Franz Weißauer Lehr. Institut für Erwachsenenbildung 94285 Altmannsrieth
Fachhochschule Augsburg (Fachhochschule für Betriebswirtschaft und Technik)

Al final, amb masses i masses de les seves poesies d'acord. Se叙a el seu estil d'escreure i, en el seu gaudí poètic. D'escriptiu o no, és sempre un gaudi d'escriure, sense que hi hagi aspiració, mentre es redigeixen, mentre es treuen els errors i es corregixen. Hi està tota la pau de l'escriptura, de la seva llengüera d'autor. Hi està la seva gaudosa poesia, la seva gaudiosa poesia d'autor.

Mladí glosobavci v přízdívce
článku je zde.

Selitev klavirja
v nove prostore

Javni nastop glasbene
šole Lenart v
večnamenskem prostoru
OŠ Lenart

Pouk nauka o glasbi
z učiteljico Judito Caf

Učitelji: Alojz Peserl, Božo Čobec, Vlasta Bezjak,
Zdenko Korenjak, Judita Caf in Darko Polič

ŠOLA ZA GLASBENO IN BALIČNO
IZOBRAŽEVANJE MATEJČEK - D.O.
R A R I S O B
Mladinska 12

Datum: 7. 1. 1983

Z A P I S N I K
na sestanku po javnem nastopu je strokovni oddelek predlagal
sledeteče težje do telo uspešne:

1. MIKO BREZNIK	- klarinet, 1.r. GS	Korenjak
2. MAJKA GOSPERLIN	- harmonika, 1.r. GS	Peserl A.
3. MARALJA KUREČIČ	- klavir, 2.r. GS	Bezjak V.
4. IRINA KAĐIĆ	- harmonika, 2.r. GS	Peserl A.
5. ANDREJA ŠUMAN	- gitara, 3.r. GS	Dukarčić
6. IZETRA UDILJAK	- klavir, 3.r. GS	Bezjak
7. ALIZMA POLIČ	- klavir, 3.r. GS	Bezjak
8. DEJKANA FEDOJAVA	- harmonika, 4.r. GS	Peserl A.
9. DANIEL KAJZERSPEKOV	- tenor, 4.r. GS	Čobec
10. TANJA BRAČON	- klavir, 6.r. GS	Bezjak
11. ROBERT PUŠIČ	- harmonika, 7./8GS-I	Peserl
12. MONICA STAGOVNIČ	- klavir, 7./8GS-I	Bezjak
13. JOLE MAGUS	- klarinet, 7./8GS-I	Korenjak
14. IRINA KOMERL	- klavir, 7./8GS-II	Bezjak
15. DANJA BAHERSAK		
HILDA FILIPČIČ		
ROBERT PUŠIČ		
IGOR ALAVIČ	- kvartet harmonik	Peserl

Zapisnikari:
I. Žeag

PROGRAM:

B. Ipavec:	METULJČICA Ana Breznik, balet, 4. razred Koreografija in mentorstvo: Martina Kramer
J. Pavčič:	JAGER PA JAGA IZIDOR OVČICE PASEL Hana Šalamun, klavir, 1. razred Mentorica: Zala Čuček
Slov. narodna:	FSE KAJ LAZI Eva Ornik, kljunasta flauta, 1. razred Pri klavirju: Zala Čuček Mentorica: Anja Gral
Slov. narodna:	JAZ PA POJDEM NA GORENJSKO Sara Cerjak in Ana Breznik, duo violin Mentorica: Barbara Kovačič

Učenci po abecednem vrstnem redu, ki so uspešno nadaljevali šolanje na srednji stopnji ...

Igor ALATIČ	Nataša MAGUŠA
Simon ALATIČ	Barbara MARKOLI
Bojan BEZJAK	Teja MEŠKO
Jerneja BREZNIK	Neva PAVLOVIČ
Eva BRUS	Slavica PERKO
Kristijan BRUS	Alojz PESERL
Judita CAF	Niko PESERL
Marko ČRNČEC	Albina POLIČ
Zala ČUČEK	Andrej POLIČ
Darja DEČKO	Tadej POSTRUŽNIK
Metka DEMŠAR	Jože ROŽMAN
Marija DUKARIČ	Marjetka ROŽMAN
Leticija DVORŠAK	Irena SABLER
Vanja FEKONJA	Sabina SUJOLDŽIĆ
Anja GRAL	Sandi ŠIJANEC
Tina HAUPTMAN	Blaž TROBAS
Hilda HÖCHTL	Žan TROBAS
Andrejka KOLMAN	Evgenija UDILJAK
Darka KOS	Natalija URBANIČ
Sonja KOS	Tadeja URBANIČ
Mojca KOŠI	Slavica VALH
Irena KOŠMERL LEŠ	Aleksander VERŠIČ
Anita KRALJ	Zdravko ZIMIČ
Jože MAGUŠA	Aleksander ŽIVKO

Pedagogi, ki poučujejo na PŠ Lenart in DO Cerkvenjak v jubilejnem letu:

Zmago Barin Turica, violina,

Kristijan Brus, harmonika,

Marjetka Caf, klavir,

Zala Čuček Rojs, klavir,

Magdalena Đerkovič, klavir,

Goran Djurić, kitara,

Vanja Fekonja, glasbena pripravnica, nauk o glasbi in solfeggio
(nadomeščanje),

Anja Gral, oboja,

Manja Kos, flavta,

Irena Košmerl Leš, klavir,

Slavica Kurbus, klavir,

Borut Mori, harmonika,

Tinka Muha, flavta,

Anita Petrič Grajfoner, nauk o glasbi,

Katja Podbrežnik, glasbena pripravnica, nauk o glasbi in solfeggio,

Miran Stergulec, kitara,

Tjaša Stergulec, plesna pripravnica, balet,

Bogdan Štabuc, kitara,

Simon Štelcer, trobenta in druga konična trobila, pihalni orkester,

Zdravko Zimič, kljunasta flavta, klarinet, saksofon,

Alojz Žel, harmonika.

Tehnično osebje:

Klavdija Brumen, snažilka.

Pomočnica ravnateljice in vodja PŠ Lenart

Irena Košmerl Leš.

Glasbena šola v otroških očeh ...

»Meni so v glasbeni šoli najbolj všeč inštrumenti. Glasbeni šoli želim, da bi imela še dosti otrok.«

Nastja Simonič, flavta, 3. r.

»Draga glasbena šola, bodi še naprej zdrava in živi še dvakrat toliko let. Kmalu te bom zapustila, ne bodi žalostna.«

Nika Ornik, klavir, 4. r.

»Vsak četrtek sem pohitim, da se tukaj veliko naučim!

Tukaj je zabavno tako, kot bi skočil v mavrico barvno!

Vse najboljše za 50 let in upam, da bo tukaj vedno sladko kot sladoled.«

Maja Muršec, klavir, 5. r.

»Minilo petdeset je let, nisi stara še kot svet, pozdravljam te vsi, ker radi te imamo mi.

V glasbeni šoli učimo se vse, tu ni časa za lenarjenje.

Veliko časa preživimo tu, dovolj, da naredimo si tatu.

Zato želim ti vse najboljše!«

Zarja Mlakar, flavta, 5. r.

»Vse najboljše!

Sreča prebiva v kakšni prijazni vasi, včasih počiva na gozdni jasi ali se skriva med prihodnjimi časi ...

Smeh je glasba za srce. Zavrti/zaigraj si jo vsak dan!«

Anja Krautič, flavta, 7. r.

*Program svečane prireditve
ob 50-letnici delovanja
glasbene šole Lenart pod okriljem
Konervatorija za glasbo in balet Maribor*

- *Fanfare*

Kvartet trobent umetniške gimnazije Konservatorija Maribor

Blaž Trobas, Niko Peserl, Vid Jelenc, Rene Hlade

Mentor: Dušan Remšak

- *A. Adam: Variacija iz baleta Giselle*

Leticija Dvoršak, 2. letnik umetniške gimnazije Konservatorija Maribor

Mentorica: Galina Čajka Kuhar

- *G. Martin: Vožnja s kolesom*

Lara Ivančič, flauta, 4. razred

Mentorica: Tinka Muha

Pri klavirju: Slavica Kurbus

- *F. Sor: Andante Largo*

Peter Markoli, kitara, 7. razred

Mentor: Bogdan Štabuc

- *A. Grečaninov: Zjutraj*

Lara Trojner, klavir, 6. razred

Mentorica: Slavica Kurbus

- *R. Simpson – Sonatina (Moderato con moto, Lento, Allegro)*

Kvartet trobent Umetniške gimnazije Konservatorija Maribor

Blaž Trobas, Niko Peserl, Vid Jelenc, Rene Hlade

Mentor: Dušan Remšak

- *V. Monzi: Czardas*

Ben Šnajder, harmonika, 6. razred

Mentor: Kristijan Brus

- *J. Hammond: Happy marching band,*

M. Ritch: Abba gold

D. Lorbek: Korenjaki

Pihalni orkester PŠ Lenart

Dirigent: Simon Štelcer

Plesna pripravnica

Pihalni orkester PŠ Lenart

Ben in Domen Šnajder

Maša Šijanec

Laura Murko

Za pomoč pri pripravi in izvedbi slovesnosti se zahvaljujemo županu občine Lenart, mag. Janezu Krambergerju, Občini Lenart, Darji Ornik, Društvu kmečkih žena in deklet iz Lenarta, dr. Darji Koter, Majdi Jecelj, Mariji Čuček, Alojzu Peserlu, Maksu Kurbusu, Edvardu Pukšiču, Danijelu Zemljiču, Dominiku Petku, Tadeji Hadžiselimović in Radiu Slovenske gorice.